

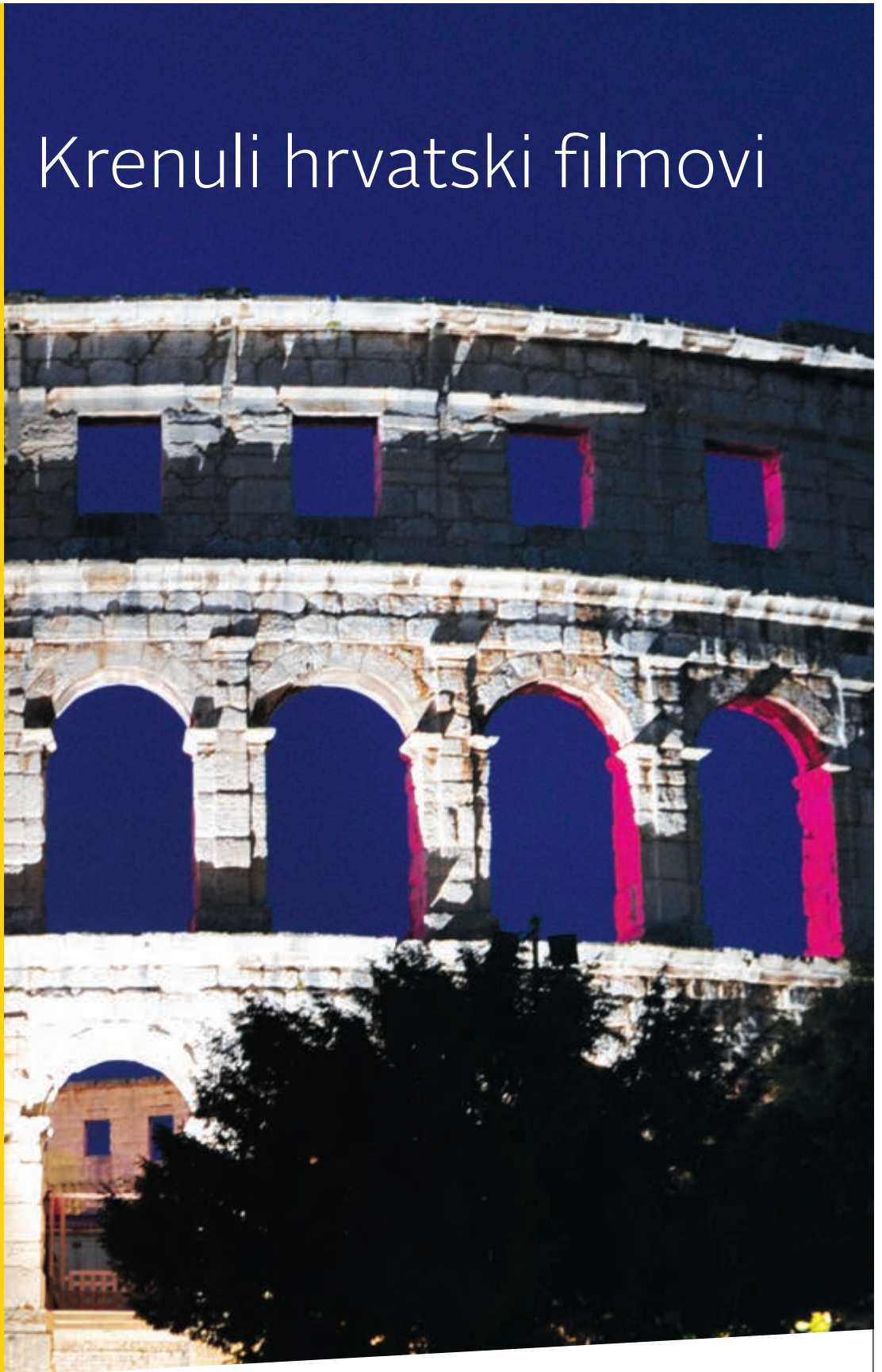
59. Pula

Festival igranog filma

FILM POD ZVIJEZDAMA
www.pulafilmfestival.hr

Nedjelja, 22. srpnja 2012.

Festivalske
novine

Krenuli hrvatski filmovi

partner festivala

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala

Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj

Zlatko Vidačković

Producentica

Tanja Miličić

Poslovna tajnica

Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa

Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Tomislav Fiket, Hassan Abdelghani, Mladen Lučić

Produkcija zabavnog programa

Sanela Omanović

Za nakladnika

Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija

Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina

Goran Ivanišević

Redakcija

Iva Cikojević (zamjenik urednika), Janko Heidl, Goran Ribarić, Lucija Mulalić, Željka Ferencić

Službeni fotografi Festivala

Danko Vučinović, Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac, Aleksandrija Ajduković

Lektura

Jelena Đukić

Grafička urednica

Irena Musi

Prijelom

Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška

Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga

Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica

Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala

Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra

Ana Šimunović

Tisak

Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:

Pula Film Festival
Ušpon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321;
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr;
info@pulafilmfestival.hr

Konferencija za novinare: Festivalaska direkcija

HVALA PUBLICI NA PREPUNOM KAŠTELU

Na prvoj novinarskoj konferenciji drugog festivalskog tjedna predstavila se festivalaska direkcija, ravnateljica Zdenka Višković-Vukić i umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković te Maja Weber, predstavnica Hrvatskog telekoma, partnera Festivala. Direkcija je zahvalila publici na prepunom Kaštelu i Solarnom kinu, ali i svima onima koji su uložili svoj rad kako bi se sve odvijalo besprijekorno. Ravnateljica je naglasila da je sve spremno za otvaranje, kojem prisustvuju visoki gosti, te dodala kako Festivala ne bi bilo bez velike pomoći glavnog sponzora, HT-a. Maja Weber rekla je da je suradnja iznimno plodonosna za obje strane te je napomenula kako je ovo deseta godina kako HT podržava Festival. Umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković

oduševljen je odazivom na Kaštelu i ističe kako je Međunarodni program iznimno jak i ove godine. U Pulu je pristiglo pet inozemnih filmskih ekipa, koje su predstavile svoja ostvarenja. Napomenuo je kako će uz deset filmova u nacionalnoj konkurenciji biti prikazana i dva filma izvan konkurencije: *Pulska veza* na samome zatvaranju i *Larin izbor: Izgubljeni princ*, koji je u Hrvatskoj dosad pogledalo 50.000 gledatelja. Nažalost, jedan od u nacionalnoj konkurenciji najavljenih filmova, *Djeca jeseni*, neće stići u Arenu zbog financijskih problema. No to će, zaključio je Vidačković, povećati broj filmova dogodne.

Goran Ribarić

VLAŠKI WESTERN S BIKOVIMA

Pridjev romantična ispao je, iako je nit radnje ljubavna priča, jer je govor likova ipak malo pregrub, i previše se puta spominje riječ muda, a da bi ta komedija bila romantična. Interno smo se šalili da je to komedija s mudima.

Sedma godina za Vaš prvi film nije bila krizna; ugledao je svjetlo dana nakon duge borbe...

Da, stvarno je dugo trajalo, ali isplatilo se. Više sam ga puta prijavljivala na natječaje, no uzalud. Iako sam katkad htjela dići ruke od svega, i čak bacila scenarij – osim na mailu, gdje je ostao sačuvan – slamka spasa bio je producent Ivan Maloča, koji je bio nevjerojatno uporan, i nikako nije želio odustati pa je taj sav taj trud urodio plodom i sada imamo film.

Sonja i bik Vaš je prvijenac. Nekako ste debitirali sa zakašnjenjem, ali zato ste mlada debitantica. Otežavajuća ili olakšavajuća okolnost...

Moram priznati da bih voljela da se moj debi dogodio ranije, ali često se mi domaći filmaši namučimo da se dokopamo dugometražnog filma, da jednostavno dočekamo svoju priliku. Jednostavno, takve su okolnosti i uvjeti pa me to ipak nije previše iznenadilo. No ima to i svojih draži. Kad je prvi put u medijima izašlo da sam mlada debitantica, telefon mi nije prestajao zvoniti. Svi su me kolege i prijatelji odjednom pomladili. Naravno, s profesionalne strane, kasno debitiranje donosi i neku redateljsku zrelost i iskustvo, što je samo plus. Kad se se sve zbroji, to je, recimo, dobro za film, a loše za mene.

Film ste stavili u žanrovsku ladicu romantične komedije s primjesom vlaškog vesterna. Ipak, na kraju je odluka pala na to da je to komedija...

Kada pada prva klapa filma, znam samo što želim snimiti i važno je samo da radimo, jer ipak ovo nije hollywoodska produkcija. No kasnije se postavlja pitanje žanra, koji treba odrediti. Pridjev romantična ispao je, iako je nit radnje ljubavna priča, jer je govor likova ipak malo pregrub, i previše se puta spominje riječ muda, a da bi ta komedija bila romantična pa smo se interno šalili da je to komedija s mudima. Štih vesterna najviše smo pokušali dočarati scenografijom i kostimografijom, jednim kaubojskim stilom, kao i koloritom koji prati atmosferu.

Kada planirate kinodistribuciju? Komedija mentaliteta populističkog predznaka dobar je mamac za domaću publiku...

Planiramo da film zaigra na kino-platnima već sredinom jeseni. Iako smo svjesni da to zahtijeva vrlo dobru pripremu, kao i promociju i ludi marketing, nećemo otežati s lansiranjem u kina. Otpočetak sam film radila iz svoje perspektive, odnosno kao nešto što bih ja sama poželjela gledati, bez imalo kalkulacija za kina. No, kamo

sreće da bude i velikog odaziva publike. To je, naravno, važna karika za moje i naše zadovoljstvo.

I za kraj, prema geslu filma, kad žena ima muda, mora li muškarac ostati bez njih?

(smijeh) Pa, većina suradnika oko mene, posebice jačeg spola, vikala je da ne mora. Ali ako se mene pita, čini mi se da ima premalo onih s mudima. Naravno, u figurativnom značenju..

KAD SE BIK VOLI VIŠE OD ŽENE

Odakle fascinacija bikovima? Nije valjda da ga imate kao kućnog ljubimca?

Fascinirali su me prije svega ljudi koji su fascinirani bikovima koje sam susretala tijekom snimanja svoga dokumentarca Čača i braća u selu Radošić nadomak Splita. To je bila moja najveća inspiracija. Način na koji ih doživljavaju i njihova međusobna povezanost. Jedan je čak izjavio, mrtav ozbiljan, da voli bika više nego svoju ženu. Takav je bio splet okolnosti da su oni postali glavni protagonisti.

OČI U OČI S GOLEMIM BIKOM

Pri uživljavanju u lik važni su detalji, koji nisu vidljivi izvana. Primjerice, Sonja treba biti prirodna, prava cura s mudima. Ona je cura koja svakako ima stila, ali nije cura koja se bavi svojim stilom

Prva suradnja s Vlatkom Vorkapić donijela Vam je prvu veliku ulogu, a druga, u predstavi *Judith French*, Nagradu hrvatskog glumišta. *Sonja i bik* je treća sreća. Koji je recept Vašeg uspjeha?

Uvijek treba pustiti da najprije film zaživi. Osjetljivo je na početku stvoriti

neku famu, ali držimo fige. Što se tiče moje suradnje s Vlatkom, nekako je to sve bilo spontano. Naime, poslije dugotrajnog castinga dobila sam svoju prvu rolu u njezinoj tinejdžerskoj seriji *Kad zvoni*, u što sam ja ušla punim srcem. Inače, smatram da mi glumci nudimo rješenja, a redatelji kao vanjsko oko to prihvaćaju ili ne. Mislim da joj se možda svidio taj moj pristup i nekako smo se našle. S druge strane, meni odgovara njezina pedantnost i zahtjevnost, i nije mi teško s tim se nositi, pa i tu postoji međusobni balans. Sve su te suradnje prošle porođajne muke, a bilo je i po šest mjeseci faze stand by, no već sad imamo i sljedeće projekte u planu, pa čak i u fazi razvoja. **Profesionalno ste stalno angažirani. U čemu je tajna – talentu ili možda Vašem drukčijem pristupu, s obzirom na jedinstven glumački put koji si dosad prošla?**

Mislim da se to tako u posljednje vrijeme jednostavno dogodilo da su

mi se poklopile uloge. Moglo je biti i drukčije. Kad biram projekte, uvijek me vodi intuicija a ne razum i nipošto ne stavljam kvantitetu ispred kvalitete, odnosno ne patim od megalomanije. Talent je riječ koje se pribojavam, to je nešto o čemu bi drugi trebali donijeti sud. Ja pak vjerujem u rad, rad i rad, kao i istraživanje kroz rad.

Kako ste pridobili naklonost bika Garonje?

Žao mi je što moram biti malo nepristojna, ali prijateljstvo s bikom najlakše se ostvari ako ga stalno maziš, draškaš po mudima. Srećom, svi su bili raspoloženi za tu dražesnu radnju pa su se izmjenjivali i nisam došla na red. Ipak, kad si s jednim golemim bikom oči u oči, nije ti svejedno.

U ulozi Sonje još jednom je u prvom planu Vaša moć transformacije. Osim promjene frizure, kako ste se uživjeli u lik?

Uvijek su važni ti detalji, koji nisu vidljivi izvana. Primjerice, Sonja treba biti prirodna, prava cura s mudima. Imala sam skroz odrezane nokte bez trunke laka, a čak su mi u jednoj sceni ostale dlačice. Ona je cura koja svakako ima stila, ali nije cura koja se bavi svojim stilom. I u privatnom sam životu vegetarijanka, iako ja to zovem miroljubivim vegetarijanstvom, jer malotko to zna o meni.

BIK KAO LJUBIMAC

Nisam kao Sonja zagrižena aktivistica, ali cijeli život pomažem životinjama kad god mogu. Doma smo uvijek imali mace koje sam mazila i pazila, a često smo nakratko primali i hranili pse litalice ili nekog izgubljenog mačića iz susjedstva. Jednom sam uz maminu pomoć izliječila jednog prehladenog ježa. Sad su mi i bikovi dragi, ali s obzirom na mojih nevelikih 38 kvadrata stana, ne bi mi ipak mogao biti kućni ljubimac. (smijeh)

RADOST U RADOŠIĆU

Na konferenciji za novinare predstavljena je ekipa filma *Sonja i bik* redateljice Vlatke Vorkapić. *Sonja i bik* njezin je prvi dugometražni igrani film, na čiju je realizaciju dugo čekala. Ideja za film proizašla je iz njezina prethodnog rada na dokumentarnom filmu o borbama bikova u Radošiću, selu u Dalmatinskoj zagori. Izjava jednog od vlasnika kako bika voli više od vlastite žene ostala joj je u pamćenju te joj se učinila prigodnom za početak filma. Sam film Vorkapić je definirala kao komediju mentaliteta, u kojoj je sve što nas okružuje prikazano na smiješan način, kako lik Sonje, zagrižene aktivistice za prava životinja, tako i vlasnici bikova, a i naši političari.

Glumica Judita Franković opisala je

kakav je doživljaj gledati se oči u oči s bikom od devetsto kilograma te je zajedno s glumcima Vladimirom Tintorom i Zlatanom Zuhrićem opisala likove koje su utjelovili na filmu. Snimatelj Dragan Marković i montažer Marin Juranić upoznali su nas s tehničkim pojedinostima filma. Na kraju konferencije mikrofona se uhvatio i producent Ivan Maloča,

koji je naveo logističke probleme s kojima se ekipa morala nositi. Prvi od njih bila je udaljena lokacija snimanja, a drugi same životinje, koje nisu uvijek bile spremne na suradnju. Maloča je zaključio da, da nije bilo gostoprimstva ljudi iz Radošića, ne bi bilo došlo ni do realizacije filma.

Lucija Mulalić

POVRATAK U PULU

U Festivalskom centru predstavljani su i članovi ocjenjivačkog suda Međunarodnog programa, u kojem su srpska glumica Mirjana Karanović, makedonsko-američki redatelj Milčo Mančevski i slovenski redatelj i glumac Metod Pevec. Umjetnički ravnatelj Festivala Zlatko Vidučković zaželio im je da uživaju u osamnaest stranih filmskih

ostvarenja. Članovi žirija s veseljem su se prisjetili kada su zadnji put bili u Puli na Festivalu. Mirjana Karanović posljedni je put bila s filmom Vinka Brešana *Svjedoci* te je oduševljena što će ponovno sjediti u Areni i gledati film u najvećem otvorenom prostoru u regiji. Mančevski je, kako i sam kaže, „prije milijun godina“ došao kao mladić

u Pulu autostopom. Sličnu priču ima i Metod Pevec, koji je u Puli zadnji put bio kao glumac 1981. Nažalost, prošle godine, kada je njegov film dobio tri Zlatne Arene, nije uspio doći zbog obaveza, no veseli ga što se vratio na Festival i što će aktivno sudjelovati u ovogodišnjem životu Festivala igranog filma u Puli!

Goran Ribarić

IMIGRANTI SU DIO TALIJANSKE SVAKODNEVICE

Na novinarskoj konferenciji talijanski redatelj Andrea Segre govorio je o svom igranom prvijencu, filmu *Shun Li i Pjesnik*. Ta je ljubavna drama zapravo studija slučaja o problemu imigranata u Italiji, koji su još prije dvadesetak godina počeli mijenjati sliku talijanskog društva.

Ideju za film Segre je dobio nakon posjeta vinskom baru nedaleko od bakine kuće u Chioggiji, ribarskom gradiću pokraj Venecije. Naime, u tom je kafiću radila konobarica kineskog podrijetla, što je u mještana izazvalo svojevrsan šok. Reakcije okoline i interakcija imigranata bile su mu zanimljive, a strah od stranaca i danas je prisutan u svim državama Europske unije. Smatrajući da političari ne tretiraju imigrante kao osobe, odlučio je filmski obraditi tu temu, i to iz kuta individua kao takvih. Dapače, film shvaća instrumentom pomoću kojeg se

društvo može osvijestiti i boriti protiv ksenofobije.

Kako bi uhvatio stvarnost poput filmova neorealizma, glavne uloge namijenio je upravo strancima. Za glavnu mušku ulogu odabrao je Radu Šerbedžiju namijenivši mu ulogu ostarjelog ribara i udovca koji je trbuhom za kruhom došao u Chioggiu iz Pule, a izbor je pao na Pulu jer je njegova prabaka rodnom iz Pule. U ulozi Shun Li nastupa kineska glumica Tao Zhao, koja se redatelju dopala u filmu *Miran život*. Unatoč tomu što je Šerbedžija znao vrlo malo talijanskog, a Tao Zhao ni riječ, njihova je komunikacija na filmu zaista djelovala uvjerljivo. Uz to, budući da Segre nikada nije studirao film, nego sociologiju i komunikacije, *Shun Li i Pjesnik* odlikuje dokumentarni pristup blizak redatelju. Inače, film je gostovao na mnogim međunarodnim festivalima osvojivši brojne nagrade. Među ostalima,

dobitnik je i nagrade Lux, koju dodjeljuje Europski parlament za promicanje univerzalnih ljudskih vrijednosti i kulturalne raznolikosti Europe.

Željka Ferencić

PRVI PUTA SMIJEH

Film *Noćni izlazak* na konferenciji za novinare održanoj u festivalskom centru predstavili su redateljica Héléne Klotz i glumac Niels Schneider. Film je prikazan u sklopu Međunarodnog programa Europolis. „Htjela sam snimiti film čija će se radnja odvijati u jednoj noći, a vezan je uz moj grad, Pariz. Kada sam birala glumce, nisam održavala klasičan casting nego sam slijedila isključivo vlastitu intuiciju. Reniera (Dominik

Wojcik) upoznala sam u sitnim noćnim satima u jednom kafiću, a igrom slučaja, svega par sati nakon toga, sreća sam i Victora (Eliott Paquet). Odmah sam ih pitala žele li glumiti u mom filmu, što su oni prihvatili.“ – rekla je Héléne Klotz. Premda ga je upoznala zahvaljujući filmovima *Izmaštane ljubavi* i *Ubio sam majku*, u kojima je tumačio uloge pozitivaca anđeoskog lica, Héléne Klotz je glumcu Nielsu Schneideru u svome

filmu dodijelila ulogu negativca. „Uloga mi se svidjela jer je potpuno različita od mene privatno te stoga i izazovnija.“ – rekao je Schneider. Na izravno pitanje je li anđeo ili vrag glumac je s osmijehom odgovorio da zasigurno nije anđeo, ali da može biti vrag ako to situacija zahtijeva.

Noćni izlazak od premijere u Berlinu prikazan je na mnoštvu festivala, od Brazila i Argentine do Danske i sad Hrvatske, a redateljica kaže da joj je zanimljivo promatrati reakcije gledatelja na festivalskim prikazivanjima i da se u Hrvatskoj prvi put dogodilo da su ljudi na neke scene reagirali smijehom. *Noćni izlazak* ima i uspješnu kinodistribuciju u kojoj nakon Njemačke i Francuske uskoro slijede i Italija, Sjedinjene Države i Poljska, a nastavlja se i njegova festivalska distribucija.

Bruno Mustić

OZBILJNA TEMA I ŠALJIVI TON

Ljudi koje smo susreli za snimanja filma i sve ono što smo obišli i vidjeli djelomično je utjecalo na našu odluku otići ili ostati, no krenuli smo s optimističnom idejom da konačna poruka bude pozitivna,

razgovarao Janko Heidl

Sudeći po vašem filmu, mnogi mladi Talijani odlaze iz zemlje ili ozbiljno razmišljaju o tome da to učine. Teškoj i neugodnoj temi pristupili ste u razmjerno šaljivom tonu.

Krenuli smo od polazišta da se filmovi rade za publiku, a publika lakše gleda filmove koji ih zabavljaju negoli one koji ih dodatno opterećuju brigama. Stoga smo svoj dokumentarac odlučili snimiti kao zabavno ostvarenje računajući na to

da humorni pristup neće umanjiti ozbiljnost teme i problema. Rekao bih da smo u tome uspjeli, jer film je postigao popriličan uspjeh.

Uoči projekcije na Kaštelu spomenuli ste da je nemali broj gledatelja mislio da uopće nije riječ o dokumentarcu nego da je *Italija: Voli je ili napusti* igrani film, odnosno *mockumentary*, lažni dokumentarac.

Mislim da je to zbog toga što ljudi načelno još uvijek imaju određenu predodžbu

o dokumentarcu kao o ozbiljnom, poučnom, možda i pomalo dosadnom ili suhoparnom filmskom rodu. A tome već dugo nije tako, otkad je Michael Moore 2004. u Cannesu osvojio Zlatnu palmu za *Fahrenheit 9/11*. No dio publike se, izgleda, još nije na to navikao. S druge strane, u Italiji se snima jako puno dokumentaraca, angažiranih dokumentaraca, što je posljedica dvadesetogodišnjeg razdoblja u kojem Silvio Berlusconi i njegovi mediji kontroliraju informacije. Tako su nezavisno producirani dokumentarni filmovi postali vjerodostojniji, pa možda i jedini široko distribuiran izvor informacija, jer televizijske vijesti i novine – koje mahom kontroliraju političari – to već odavno nisu.

U filmu tražite odgovor na pitanje hoćete li Vi osobno ostati u Italiji ili ćete se preseliti drugdje. Jeste li odgovor znali i prije snimanja filma ili ste doista odlučili tijekom snimanja? Gustav i ja doista smo diskutirali o tome hoćemo li odseliti u drugi stan u Rimu ili ćemo otići u Berlin. Ljudi koje smo susreli za snimanja filma i sve ono što smo doista obišli i vidjeli djelomično je utjecalo na našu odluku, no krenuli smo s optimističnom idejom da konačna poruka

bude pozitivna, to jest da valja ostati u vlastitoj zemlji i boriti se za to da se stanje u njoj poboljša, a ne otići i prepustiti je vlastitoj sudbini i eventualnoj propasti.

Koliko je toga odglumljeno i odigrano, a koliko je pravi dokumentarac?

Rekao bih da je sve *pravi dokumentarac*. Ništa nismo izmislili niti lažirali, a naši su osjećaji i dvojbe stvarni. Donekle smo glumili, ali glumili smo same sebe, odnosno malo karikirane verzije nas samih. Čini mi se, također, da razlika između dokumentarnog i igranog filma uopće više nije tako jasna kao što se prije smatralo – sve su to filmovi i mislim da ih tako treba doživjeti.

ČAROBNI FIĆO

Zašto Fiat 500 kojim se vozite Italijom mijenja boje?

Naravno da se nismo uistinu vozili uzduž i poprijeko Italije u tako malenom automobilu. Putovali smo avionom i drugim prijevoznim sredstvima, a najmljivali smo automobile različitih boja kako bismo gledateljima dali do znanja da je putovanje tim autićem neka vrsta metafore.

prihvaćen, no mislim da je to samo zato što ljudi nisu navikli na takve forme. No treba li odustati od neke ideje tek zbog toga što nije uklopljena u standard? Kad se osvrnem, rekao bih da su mi Majke moj najdraži film, i to ne samo zato što je najnoviji.

Imate li pregled nad filmovima iz regije, odnosno onima iz postjugoslavenskih zemalja?

Iskreno, ne gledam puno filmova. Radije odem u galeriju ili pročitam knjigu. Tako da, nažalost, nemam gotovo nikakav uvid u to što se ovdje snima. Jugoslavenske sam filmove prestao pažljivo gledati negdje na početku osamdesetih – zadnji je bio Variola Vera Gorana Markovića. Nakon toga pogledao sam možda desetak ovdašnjih filmova, ako i toliko. No, iako mi je sada zadatak gledati međunarodni program, nastojat ću pogledati što više hrvatskih filmova.

Kako Vam se čini Pulski festival u usporedbi s raznim svjetskim festivalima?

Za mene je Pula, odnosno Pulski festival, legendarna institucija. Prije ovogodišnjeg dolaska na njemu sam bio samo jednom, kao školarac. Došao sam autostopom iz Skopja i pokušao sam se švercati na novinarske konferencije. Kao dijete sam odrastao uz dvije stvari: uz Pulski festival i beogradski FEST. U mom doživljaju Pula je predivan festival.

PET KAPI (FILMSKOGA) SNA

Za mene je Pulski festival legendarna institucija. Prije ovogodišnjeg dolaska na njemu sam bio samo jednom, kao školarac. Došao sam autostopom iz Skopja i pokušao sam se švercati na novinarske konferencije

razgovarao Janko Heidl

Makedonsko-američki redatelj Milčo Mančevski redatelj je filmova Majke, Sjene i Prašina, a najveći je uspjeh postigao dugometražnim

igranim prvijencem Prije kiše (1994) nominiranim za Oscara i dobitnikom Zlatnog lava u Veneciji.

Što trenutačno pripremate?

Stalno nešto krčkam, a to nije uvijek film. Prokletstvo slobodnjaštva u tome je što se to samo ponekad vidi. Završio sam izložbu fotografija Pet kapi sna, koja je trenutačno postavljena u jednoj galeriji u New Yorku, u Chelseaju, a krajem jeseni stići će i u Zagreb. U New Yorku sam objavio knjižicu o procesu stvaranja i puno fotografiram.

A filmski?

Završio sam scenarij za film koji bih radio negdje u Zapadnoj Europi. Ne volim raditi filmove u luđačkoj košulji, odnosno filmove koji imaju standardne okvire – početak, sredinu, kraj i traju dva sata. To je samo konvencija na koju su ljudi navikli. Moj zadnji film, Majke, kao epizodični spoj igranog i dokumentarnog, nije bio baš najbolje

UNIKATAN DOŽIVLJAJ U ARENI

Volite li gledati filmove u Areni?

Prikazivanje filmova u Areni unikatno je, nezamjenjivo doživljaj. Sam ambijent diže stupanj iskustva na višu razinu, kao i činjenica da film možete doživjeti u društvu nekoliko tisuća ljudi, a i lijepo je gledati film na otvorenom, na velikom platnu.

APLAUZ ZA ŠUTNJU

Kad sam prvi put izišao na pozornicu Arene, osjećao sam se silno malen, pred svim tim ljudima ispred sebe i tim ogromnim platnom iza. Pitao sam se što radim ovdje – ja sam jedan normalan mladić kojemu ovdje nije mjesto. Ali, bilo je divno

razgovarao Janko Heidl

Slovenski redatelj i glumac Metod Pevec potpisnik je više zapaženih filmova, a njegov posljednji igrani film *Laku noć, gospođice* na 58. je Pulskom festivalu nagrađen s tri Zlatne Arene u kategoriji manjinskih koprodukcija.

Jesu li prošlogodišnje pulske Arene pridonijele popularnosti filma *Laku noć, gospođice*?

Čini mi se da nagrade ne utječu na gledanost, osim možda Oscara. Međutim, ni filmovi nagrađeni Oscarom u kinima ne prolaze uvijek najbolje. Nikad nisam mislio da ću dobiti Zlatnu Arenu, tako da sam bio stvarno ugodno iznenađen.

Laku noć, gospođice

Prvi put ste na Pulskom festivalu bili kao glumac u filmu *Doviđenja u sljedećem ratu* Živojina Pavlovića.

Kad sam izišao na pozornicu, osjećao sam se silno malen, pred svim tim ljudima ispred sebe i tim ogromnim platnom iza. Pitao sam se što radim ovdje – ja sam jedan normalan mladić kojemu ovdje nije mjesto. Ali, bilo je divno. Kasnije su mi na konferenciji za tisak postavili neka jako sofisticirana pitanja, odnosno pitanja koja su mi se takvima činila, i nisam uopće znao što bih odgovorio. Jednostavno sam ušutio i za tu sam šutnju dobio aplauz.

Pratite li hrvatsku kinematografiju?

Trudim se, koliko mogu, jer često se snimaju koprodukcije pa mi je važno znati koji su mi glumci na raspolaganju. Zapravo se u tom smislu nije puno promijenilo nakon raspada Jugoslavije. Države su se razdvojile, ali ipak prirodno gravitiraju jedna prema drugoj.

Koji su Vam se hrvatski filmovi posebno svidjeli?

Vrlo su me se dojmili *Svjedoci* Vinka Brešana i *Crnci* Gorana Devića i Zvonimira Jurića. Sviđaju mi se filmovi Ognjena Sviličića *Oprosti za kung fu* i *Armin*, a *2 sunčana dana* nisam imao priliku gledati.

FATALNI UTJECAJ PULE

Po čemu najviše pamтите svoj prvi boravak u Puli?

Taj mi je boravak u sjećanju ostao kao velika fascinacija. Osjećao sam se kao da sam ušao u svijet za koji sam mislio da ne postoji. Možda je to imalo i fatalni utjecaj na mene, na to da pomislim kako je film nešto više od života. Bilo je toliko vreve, atrakcije i ljubavi prema filmu da sam na prvi pogled to doživio kao nešto veliko i lijepo.

59. Pula
Festival igranog filma

Kaštel | Kino Vajli
14.-20.7.2012.

Arena | Kino Vajli
21.-28.7.2012.

FILM POD ZVIJEZDAMA

www.pulafilmfestival.hr

10 godina ponosni partner Festivala igranog filma u Puli

Živjeti zajedno

Hrvatski Telekom

Ponesite kino doma!

Uživajte u filmovima na festivalu, a doma ih ekskluzivno gledajte u **MAXtv Videoteci!**

EKSKLUZIVNO s pulskog platna odmah u MAXtv Videoteci:

ZBOGOM KRALJICE - drama, od 24. 7. 2012. u 20:00 do 31. 7. 2012.

ŽENA IZ PETOG OKRUGA - triler, od 25. 7. 2012. u 20:00 do 1. 8. 2012.

SLUČAJNI PROLAZNIK - domaći, od 25. 7. 2012. u 00:00 do 27. 7. 2012. u 23:59, prvi hrvatski 3D film (dostupan i u 2D)

OVO JE PRAVO MJESTO - drama, od 26. 7. 2012. u 20:00 do 2. 8. 2012.

NOĆNI BRODOVI - domaći, od 24. 7. 2012. u 00:00, u stalnoj ponudi

KROKODIL12 - film za djecu, od 20. 7. 2012. u 15:00 - 3 mjeseca bez naknade

Hrvatski Telekom

Festival igranog filma u Puli

Glas Istre
uvijek uz vas

FILM OKOM FOTOGRAFA

U Galeriji Makina na Kapitolinskom trgu 1, u petak 20. srpnja otvorena je izložba *Cinematic Stills* fotografa Kerryja Browna. Na izložbi su najzastupljenije fotografije iz filmova *Bel Ami* u kojem su u glavnim ulogama nastupili Robert Pattinson, Uma Thurman i Kristin Scott

Thomas i *Prometej* u kojem nastupaju Noomi Rapace i Michael Fassbender. Kerry Brown io je fotograf i na setu filma *Noćni ubojica* koji se prikazuje u Međunarodnom programu ovogodišnje Pule. Kako nam je rekao, veseli se da će moći pogledati taj film u Puli jer

za to prije nije imao priliku. Izložba je otvorena do 18. kolovoza 2012.

Kerry Brown, Novozelčanin s adresom u južnom Londonu, radi diljem svijeta kao jedan od vodećih filmskih fotografa. Proteklih osamnaest godina radio je na različitim međunarodnim produkcijama, uključujući epske filmove *Robin Hood* i *Prometej* Ridleyja Scotta, *Uvjete predaje*, *Sve o jednoj djevojci*, *Bel Ami* te nadolazeći redateljski debi Dustina Hofmana *Kvartet*.

Prvi film na kojem je radio kao fotograf bila je legendarna drama o Maorima *Bili jednom ratnici*. Uz posao filmskog fotografa bavi se i snimanjem video brošura i DVD dodataka. „Fotoaparat mi je u ruci cijeli radni život“, kaže Kerry. „Vjerujem da je moja glavna snaga raznolikost – radim u glazbenoj, modnoj i marketinškoj industriji, na dokumentarnim i igranim filmovima. Svaka je fotografija natopljena ovim bogatim iskustvom.“

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

GRAD PULA
CITTÀ DI POLA

ISTARSKA
ŽUPANIJA
REGIONE
ISTRIANA

Hrvatska turistička zajednica

101,3 • 100 • 96,4 • 93,9

Arenaturist is the official partner of accommodation during **Pula Film Festival 2012**

NEW 2012

Park Plaza Histria Pula
Park Plaza Verudela Pula
Park Plaza Medulin

☎+385 52 529 400
booking@arenaturist.hr

For information and booking please visit
www.arenaturist.com

UŽITAK ZA MALIŠANE

Iz godine u godinu, program za djecu Festivala igranog filma u Puli privlači sve veći interes. Mališani kao vjerna publika ovaj su put imali čast pogledati i prvi film na Festivalu. Naime, u Kinu Valli od 14. do 20. srpnja svakog se jutro održavala **Pulica – matineje za djecu**. Zbog široke lepeze kvalitetnih naslova svakodnevno se tražila stolica više, a ponekoj djeci i roditeljima nije smetalo ni sjediti na stepenicama. U maštovito dekoriranom kinu i najmanji su mogli uživati jer su za projekcija animiranih filmova čitani podnaslovi. Prvi film koji je otvorio program bio je *Kapetan Mikula Mali*. Taj je simpatičan pustolovni film nasmijao mnoge mališane, dok je u nekih roditelja prizvao ugodna sjećanja, budući da je 1974. na festivalu u Puli osvojio nagradu publike *Jelen*. Sljedećeg dana vrtjela se *Žuta podmornica*, neobičan animirani film psihodelične priče, koji je zabavio one starije, koji su cupkali u veselom ritmu Beatlesa. U ponedjeljak su pak na repertoaru bili filmovi o prijateljstvu djece i životinja, i to hrvatski kratkometražni film *Djevučica* prekrasnih kadrova te belgijsko-francuski animirani film *Žirafa*, priča koja je oduševila i male i velike. Klinci su potom zainteresirano gledali njemačku

dječju avanturu *Krokodili 2*, nastavak uspješnih *Krokodila* prikazanih na prošlogodišnjoj Pulici. Tu je bilo još zanimljivih animacija poput britanske *Gruffalove kćeri*, estonske *Lote i tajne mjesječevog kamena*, francuske *Slike* te nešto ozbiljnije nizozemske obiteljske drame *Rat krumpirića*. Sve te filmove pomno je pratio i ocjenjivao mini žiri u dobi od 7 do 12 godina, i to sljedećeg sastava: Luna Vojnović, Vasja Šumonja, Simona Berc, Nikola Rojnić, Anja Kuzmić, Matija Kostešić te Marin i Filip Perković. Ove godine čistom peticom nagradili su čak dva filma: animiranu *Žirafu* te igrani film *Krokodili 2*.

Nekim mališanima gledanje filmova nije bilo dovoljno pa su se nakon projekcija priključili i kreativnoj radionici na Giardinima u sklopu udruge **Birikina**. Tako su se u subotu družili s Charliejem Chaplinom i napravili prvi nijemi dječji film u Puli. Tri dana kasnije uvidjeli su što je to kazalište sjena i izradili plošne lutke, a u petak su krojili kostime od kartona. Na dan službenog otvaranja Festivala svoj kreativan sat provest će uz zanimljivu gošću – Marilyn Monroe, a i sljedeći tjedan za njih se spremaju nova iznenađenja.

Za vrijeme trajanja Festivala dječja mašta razbuktava se i u **Pustolovnom laboratoriju profesora Baltazara**. Ta se edukativna radionica animiranog filma održava već osmu godinu zaredom, u prostoru Gradske knjižnice i čitaonice Pula. Pod dirigentskom palicom Zvonimira Rumboldta i Tomislava Fiketa djeca na zabavan način uče kako napraviti, njima najdraži, animirani film. Zbog velikog odaziva ove su godine aktivirane čak četiri početne i dvije napredne grupe, koje čine djeca u dobi od 7 do 12 godina. Na svoj originalan način slažu priču, biraju rekvizite, izrađuju scenografiju, modeliraju likove te na koncu sve to snimaju digitalnim fotoaparatom i montiraju. Ovogodišnju temu čine basne poznatog Ezopa i Le Fontainea. Klinci će postati još profesionalniji jer će posuditi glasove životinjama te tako naučiti i nešto o snimanju i montiranju zvuka. Novitet je i to što rade s kožom, glinamolom i žicom kako bi njihove životinje bile što pokretljivije. Kako će naposljetku izgledati njihov uradak stvoren tehnikom stop animacije, saznat ćemo posljednjeg dana Festivala, kada će se u Areni prikazati dva filma napredne grupe.

Nakon otvaranja Festivala i spektakularnog vatrometa, za klinge su pripremljeni **crtići na Portarati**. I sljedećeg tjedna mališani će smjeti ostati budni do jako, jako kasno. Naime, u sklopu **Popularne Pulice** prikazat će se megahitovi u Areni: *Čudesni Spiderman* i *Ledeno doba 4*. Na veliku radost djece i njihovih roditelja, 59. Pula Film Festival zaista se potrudio složiti dobar program. Ove su dane najmlađi ljubitelji filmova ne samo gledali filmove već su se pritom i educirali i kreativno izražavali. Postali su aktivnim dijelom Festivala te se od njih stvara nova generacija malih filmofila.

Željka Ferencić

CineStar

CINEMAS

We exhibit our movies
in the original version
with subtitles (not dubbed).

THE BIGGEST CINEMA CHAIN IN CROATIA

5 STARS CINEMAS

www.blitz-cinestar.hr

 facebook.com/CineStarMultiplexi

PRVI HRVATSKI MAGAZIN ZA TURISTE!

**U PRODAJI
19,90 kn**

**Like Croatia
magazin
koji će
potpuno
oduševiti
vaše goste!**

Dočekajte svoje goste. Posebna ponuda za sve vlasnike privatnog smještaja, ugostiteljskih lokala ili drugih turističkih sadržaja: nazovite 0800-0006 i naručite svoje primjerke Like Croatia magazina po specijalnoj cijeni.

**like
CROATIA**

ekskluzivne reportaže i istrage • preporuke za izlaske, smještaj, hranu i vino • pregled svih prirodnih ljepota i kulturnih znamenitosti • ideje za izlete i zabavu • tajne plaže i špilje • ronjenje i surfanje

Uvijek sa srcem!

DANAS NA PROGRAMU

KINO VALLI

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

15.00 Savršeni dani / Perfect Days – I ženy mají své dny

r. Alice Nellis, komedija, Češka, 108'
uloge: Ivana Chyilkova, Zuzana Bydžovska, Zuzana Kronerova
Erica Miller (44) razvedena je poslovno uspješna žena, okružena prijateljima, koja polako shvaća da joj nedostaje vlastito dijete...

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

17.00 Italija: voli je ili napusti / Italy: Love It, or Leave It

r. Gustav Hofer, Luca Ragazzi, dokumentarno-igrani, Italija, Njemačka, 75'
Luca i Gustav zadnjih su godina svjedočili odlasku većeg broja svojih prijatelja iz Italije i sad su pred izborom otići ili ostati...

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

19.45 Pismo ćaći

r. Damir Čučić, drama, Hrvatska, 72'
uloge: Mate Gulin, Milivoj Beader
Milivoj (45) se video-pismom nastoji riješiti strahova da je tek očeva kopija, a očev život projekcija njegove budućnosti...

RETROSPEKTIVA – POSEBNA PROJEKCIJA

21.30 Bitka za Alžir / La battaglia di Algeri

r. Gillo Pontecorvo, povijesna drama, Italija, Alžir, 1966, 121'
uloge: Brahim Haggiag, Jean Martin, Saadi Yacef
Okružen u svom skloništu, vođa alžirske gerile La Pointe prisjeća se borbe za oslobođenje od francuske kolonijalne vlasti...

ARENA

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

21.30 Cvjetni trg

r. Krsto Papić, krim. drama, Hrvatska, 102'
uloge: Dražen Kuhn, Anja Šovagović Despot, Dragan Despot
Prosječna zagrebačka obitelj spletom okolnosti nađe se na udaru mafije te se pokušava izvući iz nezavidne i opasne situacije...

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

23.30 Koriolan / Coriolanus

r. Ralph Fiennes, ratna drama, V. Britanija, 123'
uloge: Ralph Fiennes, Gerard Butler, Vanessa Redgrave
Rimski vojskovođa Koriolan protivnik je demokratskih reformi, a njegovi ekstremistički stavovi izazivaju pobune gladnog naroda...

DANAS NA FESTIVALU

Nedjelja, 22. srpnja 2012.

Kino Valli

Press-projeksije

9.00 | Cvjetni trg

10.50 | Koriolan

Circolo

Press-konferencije

13.05 | Ekipa filma *Osveta*

13.25 | Ekipa filma *Italija, voli je ili napusti*

13.45 | Ekipa filma *Cvjetni trg*

14.15 | Producentica filma *Koriolan*
Gabrielle Tana

Kino Valli

Međunarodni program - Europolis

15.00 | Savršeni dani

17.00 | Italija: voli je ili napusti

19.45 | Pismo ćaći

Retrospektiva - posebna projekcija

21.30 | Bitka za Alžir

Arena

Nacionalni program – glavna sekcija

21.30 | Cvjetni trg

Međunarodni program - Europolis

23.30 | Koriolan

Portarata

21.30 | Hrvatski kratki igrani filmovi 1

Solarno kino

Labin, 21.30 | kratki filmovi ekološke tematike i Sedamdeset i dva dana, redatelj D. Šerbedžije

Circolo

23.30 | koncert Cry babies

MMC Luka

20.30 | Cinemaniac 2012: Misliti film research in progress